

blestele.

»To je neverjetno!« je kriknil. »Kako ste mogli to naiti?«

Hanaud se je naslonil nazaj in krepko potegnil iz cizare. Wethermillovo občudovanje mu je ugajalo.

»Res, kako ste to našli.« je ponovil Ricardo.

Hanaud se je nasmejal.

»Kar se tega tiče,« je rekel, »se spominjam, da sem kapetan ladie in mi ni treba kazati svojih računov. Ricardo je bil razočaran, Wethermill je na kar vstal.

»Torej moramo iskati v Ženevi.« je zakriknil. »Tam bi morali biti, ne pa tu v villi des Fleurs piti kavo.«

Hanaud ga je pomiril z roko.

»To ne gre kar tako. Ženeva je veliko mesto. Ni lahko iskati po Ženevi. Če ne vemo drugega, kakor da ima ženska rdeče lase in da je morda gospodična v njenem spremstvu. Mislim, da bomo prej kaj našli tu v Aixu, če bomo imeli več sile.«

»Tukaj« je zaklical Wethermill ohupan. Gledal je Hanauda, kakor bi bil blazen.

»Da, tu; na pošti in telefonu. Pomislite, če

